

tager, kommer, synes det mig, noget overraskende. Ganste vist have vi hørt det ærede Medlem fra Møen (Bosjen) erklære, at en Lov som den her foreslaede ikke efter hans Mening vilde stride mod Grundloven, idet han, som jeg nævnte, holdt sig til Ordet: omtrent. Jeg tror, at naar Grundloven siger, at det skal være saaledes, kan man ikke ved Ordet omtrent komme uden om Tallet. Men, siger han, selv om vi vedtage en saadan Lov, er den ikke mere grundlovstridig, end den nuværende Tilstand er grundlovstridig. En saadan Forklaring af hans Stilling forstaar jeg imidlertid ikke. Et er jo, at Tilstanden, som den er, sikkert er i Strid med Grundloven, og sikkert er det, at ikke noget enkelt Parti i Folket, men alle Afstygninger af Folkets politiske Partier fordre Grundloven opfyldt paa dette Punkt. Man fordrer en anden Fordeling af Valakredsene i Kraft af Grundloven, fordi Forholdet, som det er, er blevet aldeles uudholdeligt. Men naar saa er, er det jo netop den grundlovstridige Tilstand, som vi ville bort fra, og for at komme bort fra den, have vi kun et Middel, nemlig at gaa den grundlovmæssige Vej. Gaa vi derimod hen og vedtage et Forslag, der faktisk er i Strid med Grundlovens Ord, saa skabe vi i Stedet for den Tilstand, for hvilken vi intet Ansvar have, og som er fremgaaet af en grundlovmæssig Valgfredslov, ved en Lov, som er grundlovstridig, en ny Tilstand, som er grundlovstridig. Jeg kan ikke indse, at de to Ting kunne sammenslides, og lige saa lidt forstaar jeg de Analogier, som det ærede Medlem vilde vente fra de Løsteparagraffer i Grundloven, som ikke ere opfyldte, og som man enten har helt tilfidesat eller delvis har søgt at afhjælpe. Thi det, at man søger lidt efter lidt at afhjælpe en Tilstand, som ikke er i Overensstemmelse med Grundloven, skaber dog ikke den samme Tilstand som den, der fremkommer ved at vedtage en Lov, som i sig selv er i Strid med Grundloven. Det er den grundlovstridige Tilstand, vi ville bort fra, og jeg mener, at den burde vi alle, gennem alle Rigsdagens Afstygninger kunne forene os om at afløse i Overensstemmelse med Grundlovens Bud Vil man det, gives der, som det ærede Medlem for Svendborg Ants 5te Valgkreds (Høgsbro) mener, kun en af to Veje at gaa: enten nu straks at

tage 137 Kredse eller en Grundlovsforandring. Der er fra forskellige Sider antydet, at det Parti, som har til Fører og Ordfører den ærede Rigsdagsmand fra Møen (Bosjen), skulde være gaaet til dette Forslag og til at støtte det af partipolitiske Hensyn. Jeg deler ikke den Anskuelse, jeg kan ikke, jeg har ingen Ret til og føler ingen Trang til nogen Sunde at mistænkeliggøre nogle af mine Kollegers Bevæggrunde til deres politiske Optræden. Jeg tror ikke paa sigt, og jeg tror det saa meget mindre, som jeg synes, at det er umuligt, at Gruppen af partipolitiske Hensyn skulde gaa hen og slutte sig til et saadant Forslag. For det første er der den Grund, at naar de komme ud til Vælgerne ved det forestaaende Valg, er jeg — i Modsetning til adskillige andre Medlemmer — af den Mening, at i sin Helhed vil vedkommende Gruppe ikke tabe. Jeg tror det ikke. Jeg tror, den vil gaa ud af Valget uden Tab — jeg siger desværre. Efter min Opfattelse var nemlig Forliget ingen Lykke. Men det har sikkerlig efterhaanden skabt en Slappelse i Befolkningen, som gør, at man tager de gamle Rigsdagsmænd, fordi man nu en Gang er vant til dem, og at politiske Betragtninger ikke ville saa stor Indflydelse paa de kommende Valg, som de tidligere have haft. Men der er en anden Grund, hvorfor jeg ikke kan slutte mig til den Mistænkeliggørelse af Gruppen, som man har fremjat her, og det er den, at naar nu ærede Kolleger af denne Gruppe have handlet, som jeg tror, i fuld Tro og Tillid til, at saaledes som de handlede, saaledes var det Ret, saa er det ogsaa klart, at de i Tillid til deres Standpunkt maa gaa fortrøstningsfuldt ud til Valg og enten falde paa deres Overbevisning eller sejre paa deres Overbevisning, men saa kommer jo den Ting, at hvis det var muligt, at man saaledes af politiske Hensyn kunde gaa hen og skabe en Lov, der ikke var i Overensstemmelse med Grundloven, vilde det være højst usikkert, om deres Be- regninger vilde slaa til. Var det ikke muligt, at hvis Vælgerne — og en stor Del af dem staar jo tvivlende — saa en ny Lov vedtagen, som efter deres Overbevisning og efter alles Overbevisning maa være stridende mod § 32, da kunde slutte sig til Modpartiet? Og vilde det ikke være værre for en saadan Rigsdagsmand at falde i en nydan-